

The Human Rights Advisory Panel

UNMIK HQ, East Wing, 10000 Pristina, Kosovo

ODLUKA

Datum donošenja: 15. jul 2008. godine

Slučaj br. 04/08

Šaip CANHASI

protiv

UNMIK-a

Savetodavna komisija za ljudska prava je na svojoj sednici održanoj 15 jula 2008. godine u prisustvu sledećih članova:

G-din Paul LEMENS, Predsedavajući član
G-đa Snežana BOTUŠAROVA-DOIČEVA

G-din Džon J. RAJAN, Izvršni službenik

Nakon što je uvažila neprisustvovanje g-dina Mareka NOVICKOG na sednici u vezi sa slučajem shodno pravilu br. 12 Poslovnika o radu,

Nakon što je razmotrila gore pomenutu žalbu, koja je podneta u skladu sa članom 1.2 Uredbe UNMIK-a br. 2006/12 od 23. marta 2006. godine o uspostavljanju Savetodavne komisije za ljudska prava,

Nakon rasprave donela sledeću odluku:

I. ČINJENICE

1. Dana 3. februara 2000. godine, oko 23:15 časova pojedinci su nasilno ušli u stan podnosioca žalbe u severnoj Mitrovici i ubili su njegovu suprugu (g-đu Remziju Canhasi) u prisustvu podnosioca žalbe i policajca UNMIK policije koji je živeo u stanu kao podstanar.

Dana 4. februara 2000. godine, oko 00:30 časova, pripadnici UNMIK policije su

podnosioca žalbe i pripadnika UNMIK policije sklonili iz stana.

2. Dana 4. februara 2000. godine regionalna istražna jedinica iz Mitrovice (RIJ) je zajedno sa stručnjakom iz sudske medicine istražila i dokumentovala mesto zločina i osigurala dokaze.

Dana 7. februara 2000. godine, sudski patolog iz Instituta za sudsku medicinu u Prištini izvršio je obdukciju gospođe Canhasi.

Između 4. i 20. februara 2000. godine, RIJ je intervjuisala nekoliko svedoka koji su dali imena i adrese četvorice pojedinaca koji su navodno ubili gospođu Canhasi.

Dana 11. septembra 2000. godine, Istraživači institut za kriminalistiku i kriminologiju iz Sofije, Bugarska, ispitao je materijalne dokaze.

Od 29. januara 2002. godine, kada je Ombudsman na Kosovu uputio izveštaj Specijalnom predstavniku Generalnog sekretara (SPGS) u vezi sa istim slučajem, nije bilo nikakvih pokazatelja da su od 11. septembra 2000. godine organi preduzeli bilo kakve dalje postupke, a nije bilo ni evidencije da su pojedinci koji su bili identifikovani kao svedoci februara 2000. godine ikada bili ispitani.

Od vremena podnošenja ove žalbe SKLJP, u žalbi nije navedeno da je bilo ikakvih daljih razvoja događaja u vezi sa istragom.

II. ŽALBE

3. Podnosilac žalbe tvrdi da nisu bile preduzete odgovarajuće mere za propisno istraživanje ubistva njegove žene. On se žali da UNMIK nije preduzeo neophodne mere za istraživanje slučaja, uključujući intervjuisanje policajca UNMIK policije koji tvrdi da je bio svedok ubistva.

Komisija smatra da se podnosilac žalbe poziva na povredu proceduralnog aspekta prava na život, koje je između ostalog zagarantovano odredbama člana 2 Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP).

III. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

4. Žalba je podneta 15. aprila 2008. godine i registrovana je istog dana.

Komisija je slučaj prosledila SPGS-u dana 10. juna 2008. godine pruživši mu mogućnost da da komentare u ime UNMIK-a u vezi sa prihvatljivošću i vrednošću shodno članu 11.3 Uredbe UNMIK-a br. 2006/12 i pravila br. 30 poslovnika o radu komisije. Specijalni predstavnik Generalnog sekretara nije iskoristio tu mogućnost.

IV. ZAKON

5. Pre razmatranja žalbe u vezi sa njenom vrednošću, komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzimajući u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su utvrđeni u članovima 1, 2 i 3 Uredbe UNMIK-a br. 2006/12.

6. Po mišljenju komisije, mada UNMIK nije izrazio prigovor u vezi sa nadležnošću komisije *ratione temporis*, ovo pitanje zahteva razmatranje od strane komisije.

Shodno članu 2 uredbe, komisija ima nadležnost nad žalbama koje se odnose na navodne prekršaje ljudskih prava koji su se dogodili posle 23. april 2005. godine ili činjenice koje su se javile pre tog datuma i gde činjenice ukazuju da postoji stalno kršenje ljudskih prava.

Što se tiče proceduralnog aspekta prava na život, koje je između ostalog zagarantovano odredbama člana 2 EKLJP, komisija podseća da ta odredba nameće posebnu obavezu države da vrši efikasnu istragu u slučajevima ubistva pojedinaca koja su bila posledica primene sile.

Pošto je istraga slučaja podnosioca žalbe još uvek u toku i ne postoji nikakva evidencija da su pojedinci identifikovani od strane svedoka iz februara 2000. godine ikada bili ispitani, komisija smatra da su se činjenice u vezi sa ovim proceduralnim aspektom shodno članu 2, to jest navodna neefikasna istraga ubistva supruge podnosioca žalbe, bar jednim delom dogodile u periodu posle 23. aprila 2005. godine. Komisija stoga smatra da ima vremensku nadležnost za ispitivanje žalbe u vezi sa proceduralnim aspektom člana 2.

7. Štaviše, žalba shodno članu 2 pokreće pitanja u vezi zakona i činjenica čije utvrđivanje treba da zavisi od ispitivanja vrednosti žalbe.

Stoga komisija zaključuje da žalba nije izričito neosnovana u smislu člana 3.3 Uredbe UNMIK-a br. 2006/12. Komisija ne vidi postojanje bilo kojeg razloga zbog kojeg bi žalbu proglasila neprihvatljivom.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija jednoglasno,

PROGLAŠAVA ŽALBU PRIHVATLJIVOM.

Džon J. RAJAN
Izvršni službenik

Paul LEMENS
Predsedavajući član